

Н. В. ИВАНОВ МӘНЛЕ ВЁРЕННИ ԦИНЧЕН

(Асаулъ)

Экзаменсем пётсен эпир вёренде тытантаймр. Приговителыйдай класса арсын ачасем те, хёрачасем нэрле вёренгетпёр. Шкулта пит хытай бэркэе иккене эпир малтанхи күнсэндээ түйрэмд. Учителрен элтмасар эпир хула урамне тухма пултаралман. Акай, ирхи е кацхи кэйле кэшт кая юлна-и, е яапала кийрилэх шкул сэвхэйчни лавкана чупса кайнай-и,—учитель вара асай-хаттару туня, саван пек ёссэншэ-нэх вёренгекен ача дисциплинине начартене, шкултан каларса янай. Вал вэхьтэр шкултан тухса ўкни—жермэлдэх вёренгесэр юлассине палтэрэ. Чаваш ачисем, пуринчен „4“—хорошо лартса панай, Ивано-ванине „5“—отлично. Иванов сочинение вэл аван, чи илемлэ чөлхепе сырна тесе пире вуласа пачэ.

— Иванов сутсанталдака санат, уянд илсмэ синичен аван чөлхепе сырна пултарать. Ку сочинени тээрх Иванов нумай вулани тэ палдарат,—терэ учитель.

Иванов чан та питэ нумай кёнеке вулатчэ. Астайтап, хале тэ күсүмчэе сэв Иванов,—хураа сүслэ, пысак, хаш чух хайзсарран пахакан хитре күслэх ача. Вэл икэ алжиле партаг сине чавсалсанца ларат че, халхисене аллисемпе хуласа вулатчэ. Юишар ларакан ача урок

ыма чуханиисем, урәх шкулсендеч (гимназисенче) вёренне пултарай-иан: унта вёсене илмен, ҹитменини тата гимназисенче вёренес пулсан, укса нумай кирлә пулна. Ҫа-вина та малтапхи күнсөнчех эпир учительсенчен мёншэн те пулни замечани илес мар тесе пыт сыхланса, хәраса сүрәме пүсләрәмәр. Кләсра перемена вাহатчене те шәп, хәттә ҝаласма та хәрәтпәр. Иванов хушаматлай ача—“Нарспи” поэмән пүлас авторә, малтанхи анат сине вёреннине те, хәш пёрисем шав-ланине те Иванов илтмен, вәл пё тәмпех кәнекере мән вуланипе са-ванса е шүхшәя путса ларна. Иванова эпә ҝаçхи занятиянче ҹынсем урок хатәрленә чухне те, ирхине урок пүсләничен те, ялан художе-ствләй произведениям вуланин астайтап. Төләннеттәм: Иванов хәш вахаттра уроксene хатәрлетчәши теттәм. Хәш чух вара хәй уро-вахатчене те кәнеке вуласа ларат чә.

Пэрре қапла ёс пулса иртрең.
Лебяжьев ятла пуп пире турә за-
коне қинчек вёренмелли урокка
иүдайсен чиркөвө қинчек калас-
парат, досса қинче хәй чиркү пла-
нире үкерет. Лебяжьев сасартак хә-
салти парта қинелле төллөрө 1
каларе:
— Мальчик в черной рубашке
что ты делаешь?
Эпир пурте Иванов сине савары
иңе.

Иванов хәрасасенчен ваттанә пек
шулса, вәсемпә хәюсәрланса кала-
сатчә, вәл пите түлең ача пулна.

Веренме тытаний ик-вишё күп алушинчек Иванов аван веренин паттарчё. Вал изложенисene пит аван сиратчё.

Астайатап, пэрре чылай вәрэнсен, хөллеччөүн чух, пире „Зимняя ночь в деревне“ ятла сочинени сымра панэ. Эндэ сочинени пит аван тухтар, кластра чан лайххи пултар рё, ун вырынне телэр көнеке—түснинчен вәрентекен учебник узчухч. Пуп Иванов төлөнчче чаралбай, пахат—Иванов умечне туу саккуунне вәрентекен көнеке.

— А-а.. по книге следишь, ладно,—терё пуп кана курса. Савара, Иванов Кольцов сырнай сәсene вуласа ларнине пуп пёлейрә.

Учитель сочинени аван ырында ачаласын палдартыр. Манын сочинение пирен учитель Идобаев пиртен пілдегендеги.

мёнле көнеке вуланы қинчек ыт-
рэ. Эпир каши хамар вулана ке-
некесем қинчек каласа патамэр.
Иванов ғав вахтара (кахи заняти-
чек унчух) клаэрса пулман: унай шал
иратын пулнэ, ғаванпа валь кла а
пыман.

— Иванов миңе көнеке, мәйлес-
керне вулана-шы? — терә Ҙодобаев. —
Вал пирен піт нумай вулат вет.
— Күнта вәреник көнөрепе Ива-
нов ият ытала көнеке вулан пулел! —
шүглөрө хәюсартараххан, Иванов-
на юнаштар ларакан ача. Ҫапла ка-
ласа вәль Иванов ларакан парта ху-
плашкине үсрө.

— Акă, пăхăр!

Партă хуплашки ёшĕ енне Иванов хут çыпăçтарнă, çав хут çине хăй вуласа тухнă кёнесене я ёсene çырнă. Вал Пушкин, Гоголь, Лермонтов, Тургенев, Достоецкий, Данилевский, Жюль Верн, Майн Рид, Виктор Гюго т. шт. писательсене произведенисене вутанă.

—Иванов—пұлтарулға ача. Вал, саплах вёренсен, хастарлыхне пула, к университетета та қытѣ,—терә Идо- баев.

Пётр Иванов сыничен арсын ачал, сем сакнаштал сামын сүртмэ пусларес: Иванов хэдэн вахатэр вилгэхе нэхуряланшэш, самрэг хэрь сыничен пигт хитре, вуласан йөрсэ ямалла сава цырийн тербэс. Энэ сакна илтгэсненх, Ивановран цаг савва ынтыгэвэл мана памарэ. Энэ хам та савва вахатра вырасла та, чавашла та

е, съвсем сыркалама юрттатым,—
анчах эпё сырни, хамах түйттам
н-пит начарчё. Иванов съвипе пит
х, интересленсе кайрэм. Пёрре, вёре

и, күрөштөн көркөн. Нарро, беретта некеңсем чиркүве қаçхи көттө кайты. сан, эпё пуç ыратать тесе турауов та хамәр класа хәпартäч. Клас

ка көрсөн түрөх Иванов ларакан парта
та патне пытам, малтанах хаттэр
лекенең сұртана құтса, Иванов партия
ра не тустарма тұтанды. Партия
са ашғанча қырна тетрадасем нұмас
ин-анчах хама кирилле, асайын сави
ра тупаймарам. Юлашкинче ман а
ла хуяллә альбом лекр. Са

иу ғав альбом ашёнче мар-ши төс
ила эпё альбома хёве персе чырэм та-
вай-класран хәвәртракх тухрам, сүртә-
ме-сүнтерсе хамәр спальнина п-
шаплан кайрам. Кунта маңа а-

ён, бома хёврен кэларса пыхма никам
кам та кансёрлемерё. Стена ջумёиче

қакынса тәракан лампа айне тәрса, әпә қак альбома пәхса тұхрәм. Альбомра хитре те таса үкөрнә картинасем питә нумай: вырәс литературин классикесем, историри паллә ғынисем. Юлашки страницияра ғакнашқал картинасene астайватап: чыхсене тыра парса тәракан хәрача, шыва көрекен ачасем ватә Ыамра айенче көписене тәхәнкаласа тәрасцә, сәпка ғине үпенинә хәралм.

Иванов картинасем үкөрме пит юрататчә. Вал япалана пәхса е шухашласа пит хәварт үкөрнә, унан үкөрчекесем чөрө пек, пит аван тухататчә. Қак әпә хәве чиксе килнә альбомри үкөрчекесем те калама ғык аван пулна, анчах ку альбом ғынине әпә халь пәлмesten.

1905—1907-меш ғулсем иртрең. Қак ғулсенче революциллө юхам хытә йөркеллө шкула та пырса көчө. Вөренекенсем пәлханатчәс, студентсем рабочисен пүхәвәсene ғүретчәс.

Перремеш қласри—К. В. Иванов вөренекен қласри ачасем забастовка тунике халь те астайватап. Вал хәлле, февраль уйәхенче, 1907-меш ғулта пулчә. Перремеш класс ачисем пирен спальняпа юнашар пүләмре вөренетчәс. Пёр кағхине қак класс ачисем кақхи заняти пәтнә хыңсан яланхи пек мастерской корпусне, хайсан спальнике каймарәс, ғурцер тәләнче те қласрах ларчәс. Карташелле пәхатап та, ғав қласри лампәсен ғути туалла ғап-ғута үкет. Алаксене хұлтлеттерсе хупни, хыттан калаации, «Варшавянка» юрра юрлани илтәнет. Қак кағ вәсем ғывәрмарәс, әпир те күс хупман. Қак кағ вара перремеш класс ачисем школ инспекторне И. Я. Яковлева петицире қак ыйтусем тәнә: школа программине анлатасси, вөренекенсем пурнаң условийесене лайхлатасси, ачасемшән киревсөр пулнә преподавательсene улаштарасси т. ыт. те. Инспектор ачасем ыйтнипе килешмен. Вара қак қласра вөренекенсene кла ех шкултан кәларса яна. Вәсем пурте вөренү ғулә варринчех хәисен килесене саланчәс. Иванов та ыттисемпе пәрлех киле кайрә. Қак ғамрәксем-шән ку школ аләкә ёмәрлөхех хүпнәнчә, ғитменинине тата вәсene ни-хаш шкулта та вөрениме илме юраман.

1907-меш вөренү ғуләнчи көркүнне әпә К. В. Иванова каллех шкулта куртам. Вал қана тәлплусан ғапла каларә:

„Нарспи“ поэма валли Харлампьев тунай иллюстрация. Үкөрчекре: Нарспи Сетнер варманта тәл пуласцә.
(B. Кудрявцев фото-репрод.)

— Ниңта кайса көме ғык. Көнекесе кайна чухне куртам, ғасыр сем вырәсларан чавашла күсарма кайрын үрәх курма тәл килмер, килтәм, тен вөренеп хам тәл. 1915-меш ғулта, ғуркунне ғүлән, учителе тухма хатәрленетө, — Хәситтан пароходда күлеғи чүх, пирен К. В. Иванов вә

1907—1908 меш ғулсенче Чемпәрти чаваш шкуләнче чылай чавашла көнекесем ғапынса түрәс. 1915-меш ғулта, ғуркунне ғүлән, учителе тухма хатәрленетө, — Хәситтан пароходда күлеғи чүх, пирен К. В. Иванов вә

ғапынше, «Нарспи» поэмдән ғына күсарас, редакцилес ёңре вуланине аса итегем Манын. К. В. Иванов пит нумай вай хурса, хүсәлчә. Иванов пултаруғырми-канми ёсленә. ғав ғулахнысак, ёңес хастарә пысақ «Нарспи» поэма та ғапынша.

1909-меш ғулта әпә ғуркунне ғынис, хәйән көске өмәрлөч «Нарспи» тага итги произведениене тухрәм, ғав ғулах учитель ғырса хәварын. Чаваш халәтке пулса ёслеме түтәнтәм. К. В. Иванов вілгесір вилнә, талантлағынова әпә шкултан юлашки хут тухындағы тағындағы